Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1870. Wydano i rozesłano dnia 2. Czerwca 1870. **Część XII.**

Nr. 35.

Obwieszczenie Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z d. 8. Marca 1870. r. l. 15.079/1869.

Instrukcya

administracyjna i rachunkowa dla służby dróg krajowych.

I. Przepisy ogólne.

§. 1.

Wszelkie roboty i dostawy na drogach krajowych, wskazane w §. 10. ustawy krajowej z d. 15. Września 1868. r. (Dz. ust. i rozp. kraj. część VIII. nr. 21.), prowadzone czy to w drodze przedsiębiorstwa, czy też w zarządzie własnym przedsiębrane, będą tylko na podstawie projektów i kosztorysów, wypracowanych przez inżynierów okręgowych i zatwierdzonych przez Wydział krajowy.

§. 2.

Projekta te i kosztorysy wypracowuje w jednym exemplarzu inżynier okręgowy według przepisów instrukcyi technicznej, wydanej rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 15. Kwietnia 1869. r. l. 3.714, używając do pomocy w tej czynności właściwych konduktorów, i przedkłada je zarządzającemu drogą wydziałowi powiatowemu, donosząc o tem równocześnie Wydziałowi krajowemu.

§. 3.

Wydział powiatowy przesyła rzeczone projekta i kosztorysy Wydziałowi krajowemu najdalej do dni 14. wraz z uwagami swemi, o ile uzna potrzebę jakich zmian co do robót lub dostaw, objętych temi kosztorysami.

§. 4.

Wydział krajowy, uznawszy potrzebę projektowanych robót lub dostaw przesyła zatwierdzone plany i kosztorysy w jednym exemplarzu inżynierowi okręgowemu do dalszego użytku, a w drugim zarządzającemu drogą wydziałowi powiatowemu, z poleceniem przeprowadzenia w myśl dyrektywy z dnia 20. Grudnia 1869. r. l. 16.190, licytacyi na wykonanie robót lub dostaw projektem i kosztorysem objętych.

§. 5.

Po przedłożeniu rezultatu licytacyi, Wydział krajowy albo zatwierdza wynik tejże, polecając wydziałowi powiatowemu zawarcie kontraktu oraz zarządzenie robót, i otwiera odpowiedni kredyt w miejscowej kassie poborowej, albo jeźli uzna przedstawione oferty za niekorzystne, lub jeźli licytacya dla braku oferentów do skutku nie przyszła, stanowi o dalszem postępowaniu.

Stósownie do okoliczności może Wydział krajowy albo ponowną zarządzić licytacyę, albo bezpośrednio wejść w umowę z przedsiębiorcami, albo polecić przeprowadzenie robót i dostaw w zarządzie własnym.

§. 6.

Wydział powiatowy równie jak i służba drogowa nadzorują dokładne wykonanie oddanych w przedsiębiorstwo robót i dostaw, i czuwają nad ścisłem dopełnieniem kontraktu ze strony przedsiębiorcy.

W razie dostrzeżonych zboczeń od warunków kontraktu, wydział powiatowy, a wedle okoliczności inżynier okręgowy, wzywa pisemnie przedsiębiorcę do dopełnienia zobowiązań. W każdym razie wydział powiatowy obowiązanym jest przedsięwziąć wszelkie środki zaradcze.

W razie potrzeby winien inżynier okręgowy o niedotrzymaniu kontraktu ze strony przedsiębiorcy donieść Wydziałowi krajowemu bezpośrednio.

§. 7.

W miarę postępu robót lub dostaw otrzymują przedsiębiorcy na rachunek należytości zaliczki, które się oznacza w sposób następujący:

a) przy częściowym odbiorze dostarczonych materyałów, konduktor zdjąwszy na gruncie wymiary odebranych materyałów, sporządza wykaz — wedle wzoru wskazanego w §. 26., i przedstawia takowy właściwemu inspektorowi, który sprawdziwszy go wspólnie z konduktorem na gruncie, podpisem swym zatwierdza; — poczem konduktor wedle właściwego wzoru przypadającą należytość oblicza i obliczenie to wraz z powyższym wykazem zarządzającemu drogą wydziałowi powiatowemu przedkłada, przesyłając równocześnie jeden exemplarz wykazu odebranych materyałów inżynierowi okręgowemu: na podstawie obliczenia, przedłożonego przez konduktora, Prezes wydziału powiatowego wydaje przedsiębiorcy — z ustanowionej na ten cel księgi sznurowej — assygnatę, na mocy której kassa poborowa z otwartego u niej kredytu wypłaca przedsiębiorcy przypadającą należytość;

b) częściowe sprawdzanie robót budowlanych i w ogóle robót ważniejszych większych rozmiarów, uskutecznia na wezwanie wydziału powiatowego inżynier okręgowy na gruncie wraz z inspektorem na podstawie sporządzonego przez konduktora wykazu, i przesyła zatwierdzony przez inspektora wykaz, jakoteż obliczenie należytości wydziałowi powiatowemu do zarządzenia wypłaty w sposób wyżej wskazany.

§. 8.

Odbiór ostateczny (kollaudacyę) robót budowlanych i robót ważniejszych większych rozmiarów, uskutecznia komissya, złożona z delegata wydziału po-

wiatowego, właściwego inspektora i inżyniera, lub delegowanego przez inżyniera konduktora. Postępowanie w tym względzie jest następujące:

Przedsiębiorca po ukończeniu poruczonych mu robót zawiadamia wydział powiatowy drogą zarządzający, który oznacza dzień do odbioru, wyznacza delegata i zawiadamia inspektora i inżyniera. Stosownie do okoliczności i ważności roboty, inżynier albo sam na dzień oznaczony przybywa, albo deleguje w zastępstwie swojem konduktora, z wyłączeniem jednak tego, który robotami kierował. W każdym razie protokół odbiorczy, sporządzony i podpisany przez członków komissyi, zostaje wręczony lub przesłany inżynierowi okręgowemu, który przypadającą należytość za całą dostawę oblicza, i wykaz obliczenia wydziałowi powiatowemu przesyła.

Wydział powiatowy potrąca od summy wykazanej w obliczeniu, wydane już poprzednio zaliczki, i zawiadamia przedsiębiorcę o przypadającej mu jeszcze należytości, którą kassa poborowa na mocy assygnaty, wydanej przez Prezesa wydziału powiatowego, w sposób w §. 7. wskazany, wypłaca.

Protokół tyczący się odbioru robót lub materyałów (akt kollaudacyi), przez wszystkich członków komissyi podpisany, przesyła wydział powiatowy Wydziałowi krajowemu, który przekonawszy się, że warunki kontraktu zostały spełnione, zezwala na wydanie kaucyi przedsiębiorcy.

§. 9.

Wydział krajowy oznacza roboty ważniejsze, których odbiór uskuteczniony być ma przez inżyniera delegowanego z Wydziału krajowego.

O ukończeniu tych robót donosi inżynier okręgowy Wydziałowi krajowemu, który wyznacza dzień odbioru i wedle uznania deleguje inżyniera do składu komissyi, wymienionej w paragrafie poprzednim.

Protokół odbiorczy (kollaudacyjny) i obliczenie techniczne całej budowy, przedkłada delegowany inżynier Wydziałowi krajowemu, a wypłata następuje po sprawdzeniu wszelkich rachunków i obliczeń, na polecenie Wydziału krajowego.

§. 10.

Roboty w zarządzie własnym przeprowadza, na polecenie Wydziału krajowego, wydział powiatowy, poruczając je inżynierowi lub konduktorowi pod kontrolą właściwego inspektora lub specyalnego delegata. Na ten cel otwiera Wydział krajowy w właściwej kassie poborowej do dyspozycyi wydziału powiatowego drogą zarządzającego, kredyt do wysokości kosztorysem przewi-

dzianej summy, z której wydział powiatowy wydaje inspektorowi lub delegatowi zaliczki odpowiednie.

Konduktor prowadzący roboty, sporządza listy płacy robotników i wykazy dostarczonych materyałów, lub wykonanych robót budowlanych, albo ważniejszych robót większych rozmiarów i należytość za materyały oblicza sam, przesyłając jeden exemplarz wykazu inżynierowi a drugi wraz z obliczeniem inspektorowi lub delegatowi w celu bezzwłocznej wypłaty należytości.

Należytość zaś za roboty budowlane lub ważniejsze roboty większych rozmiarów oblicza inżynier okręgowy na podstawie wykazów konduktora; jednakże inspektor lub delegat, przekonawszy się o rzeczywistości wykazanych przez konduktora robót, uskutecznia tymczasem zaliczkową wypłatę w odpowiedniej wysokości, a ostateczną należytość wypłaca po otrzymaniu od inżyniera obliczenia, które zatwierdza i przesyła wydziaławi powiatowemu do dalszego użytku.

§. 11.

W razie gdyby się okazało, że polecone przez Wydział krajowy przeprowadzenie robót w zarządzie własnym, da się uskutecznić korzystniej przez zawarcie umowy z jednym lub z kilku cząstkowymi przedsiębiorcami, zawiera wydział powiatowy umowy, i zawiadamia o tem Wydział krajowy, wypłaty zaś uskutecznia w sposób wskazany w §. 7. niniejszej instrukcyi.

Wszakże postępowanie to właściwem jest jedynie wtedy, jeżeli należytości cząstkowych przedsiębiorców nie przekraczają summy przez Wydział krajowy na ten cel przeznaczonej; w razie zaś przeciwnym umowy powinny być przedłożone Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia.

§. 12.

Przy znaczniejszych robotach, dokonanych w zarządzie własnym, wydział powiatowy, zawiadomiony przez inżyniera o ukończeniu robót, zarządza odbiór ostateczny przez komissyę, oznaczoną §. 8. instrukcyi niniejszej, a protokół odbiorczy przesyła przy raporcie Wydziałowi krajowemu.

§. 13.

Roboty zwykłe około utrzymania drogi, jak rozsypanie szutru, czyszczenie rowów, zgartywanie błota itp., uskuteczniać należy zawsze w zarządzie własnym przez drożników, z dodaniem tymże wedle potrzeby pomocników.

§. 14.

W przypadku, gdyby w ciągu wykonania robót, czy to w drodze przedsiębiorstwa, czy w zarządzie własnym, okazała się potrzeba zwiększenia ilości robót, pierwotnemi projektami i kosztorysami przewidzianych, inżynier, przekonawszy się sam o takiej potrzebie, lub zawiadomiony o tem przez konduktora, uda się do właściwego inspektora o stwierdzenie tej potrzeby (§. 31. ust. adm.). Jeźli inspektor zgadza się na zdanie inżyniera, i zwiększenie robót uznaje za konieczne, inżynier przesyła pisemne przedstawienie, poparte przez inspektora, do wydziału powiatowego drogą zarządzającego.

Wydział powiatowy donosi o tem Wydziałowi krajowemu i żąda otwarcia dodatkowego kredytu. W razie odmiennych zdań inspektora i inżyniera objawia inspektor zdanie swe pisemnie i doręcza je inżynierowi, który takowe za pośrednictwem wydziału powiatowego wraz z swojem uzasadnionem przedstawieniem przesyła Wydziałowi krajowemu do ostatecznego rozstrzygnięcia.

§. 15.

Na pokrycie kosztów w wypadkach nieprzewidzianych i nie cierpiących zwłoki, tudzież kosztów na uskutecznienie robót w §. 21. ustawy drogowej objętych, Wydział krajowy otwiera wydziałowi powiatowemu kredyt do wysokości summy, jaką za stosowną uzna (§. 22. ust. adm.). Z kredytu tego podnosi wydział powiatowy w miarę potrzeby odpowiednie kwoty, i zarządza prowadzenie robót przez konduktora, zawiadamiając o tem jednocześnie inżyniera. Dalsze postępowanie w takich wypadkach wskazane jest w §. 10. i 11. niniejszej instrukcyi.

§. 16.

Z summ na wypadki nieprzewidziane przez Wydział krajowy wyznaczonych, czerpie wydział powiatowy tylko w przypadkach nie cierpiących zwłoki. W razie, jeźli wypadek nieprzewidziany jest tego rodzaju, że nie grozi przerwaniem komunikacyi, lub znacznem zwiększeniem szkód, inżynier okręgowy sporządza projekt i kosztorys naprawy, i przedkłada takowy wydziałowi powiatowemu do dalszego postępowania w myśl §. 3. niniejszej instrukcyi. W tym przypadku roboty wchodzą w kategoryę robót kosztorysami przewidzianych, i osobny na nie kredyt otworzonym zostaje.

II. Obowiązki pojedynczych organów służby drogowej.

A. Drożnicy.

§. 17.

Obowiązki drożników określają §§. 48. do 50. ust. administr.

§. 18.

Drożników przyjmuje wydział powiatowy drogą zarządzający, niezdatnych zaś wydala ze służby na przedstawienie konduktora.

§. 19.

Drożnicy podlegają bezpośrednio konduktorom (§. 16. ust. org.).

Konduktorowie wymierzają kary na drożników za przewinienia w myśl §. 45. ust. administr. Również przedstawiają Wydziałowi krajowemu za pośrednictwem wydziału powiatowego odznaczających się gorliwością do wynagrodzenia. Wszelkie polecenia otrzymują drożnicy tylko za pośrednictwem właściwego konduktora, i żaden z organów służby drogowej nie może używać drożników do posług osobistych lub ze służbą drogową związku nie mających.

§. 20.

Każdy drożnik otrzymuje książeczkę służbową — wzór Nr. 1. — którą codziennie wychodząc na robotę przy sobie mieć powinien. W książeczce tej konduktor zapisuje wydane mu na każdy dzień polecenia.

Jeśli drożnik umie pisać, powinien sam każdodziennie spełnienie tych poleceń lub przeszkodę zaszłą w właściwej rubryce zapisywać. Konduktor zaś przy pierwszem zwidzeniu drogi sprawdza ją i poświadcza. W książeczkach drożników pisać nie umiejących sam konduktor, sprawdziwszy na gruncie dokonaną robotę, zapisuje o ile jego polecenia spełnione zostały. Książeczka drożnika prócz tego zawierać będzie spis narzędzi powierzonych drożnikowi i ubytek takowych.

§. 21.

Każdy z organów służby drogowej, napotkawszy drożnika wykraczającego przeciw obowiązkom służby, winien spostrzeżenia swe w książeczce zapisać.

Konduktor przy pierwszem zwidzeniu drogi zarzut uczyniony drożnikowi sprawdzi, i w razie winy odpowiednią wymierzy karę.

§. 22.

Każdy drożnik powinien znać ilość materyałów, znajdujących się na części drogi nadzorowi jego oddanej.

W tym celu, jeśli umie pisać, zapisuje je w miarę postępu dostawy i zaznacza zużyte ilości, jeśli pisać nie umie, używa do tego karbów, każdą pryzmę dostawionego kamienia karbując, a po jej zużyciu karb do połowy ścinając.

§. 23.

Wszelkie uboczne zajęcia drożników są zakazane (§. 17. ustawy org.).

Powinni oni cały dzień znajdować się na drodze i spełniać polecenia konduktora.

B. Konduktorowie.

§. 24.

Zakres czynności konduktorów określają §§. 39. do 47. ust. administracyjnej.

§. 25.

Konduktorowie prowadzą stale:

a) inwentarz gruntowy, jeśli oprócz drogi nadzorowi ich powierzonej znajdują się w ich oddziele jakiekolwiek nieruchomości, własność funduszu krajowego stanowiące. O każdej zmianie w tym inwentarzu składają konduktorowie raporta z końcem każdego roku wydziałowi powiatowemu;

b) inwentarz narzędzi i sprzętów wedle wzoru Nr. 2. wykazujący przybytek, stan i ubytek tychże.

Z końcem każdego roku przedstawia konduktor inżynierowi dwa exemplarze zatwierdzonego przez inspektora wykazu znajdujących się w jego oddziale narzędzi — wedle wzoru Nr. 3., — i stawia wnioski, wykazujące potrzebę napraw lub zakupna nowych narzędzi wraz z odpowiednim kosztorysem. Inżynier jeden exemplarz zatrzymuje u siebie, drugi zatwierdza i modyfikuje w miarę swego uznania, i przesyła zarządzającemu drogą wydziałowi powiatowemu. Na zasadzie takiego kosztorysu wydział powiatowy, celem skompletowania narzędzi lub sprzętów, przeprowadza bezzwłocznie licytacyę, lub zawiera umowę dobrowolną z przedsiębiorcą, i przedstawia Wydziałowi krajowemu wynik tej licytacyi lub umowę do zatwierdzenia, żądając otworzenia stosownego kredytu.

Dostawa narzędzi ukończona być powinna najpóźniej w miesiącu Marcu każdego roku.

c) rejestra przychodu i rozchodu szutru, — wedle wzoru Nr. 4.

Na podstawie tego rejestru przedstawia konduktor z końcem każdego miesiąca inżynierowi okręgowemu w dwóch exemplarzach:

1. wykaz ilości szutru, znajdującego się na każdej ćwierci mili, — wedle wzoru Nr. 5.;
2. wykaz postępu dostawy, — wedle wzoru Nr. 6.

Inżynier jeden exemplarz tych wykazów zatrzymuje u siebie, drugi potwierdza i przesyła Wydziałowi krajowemu;

d) dziennik czynności — wedle wzoru Nr. 7. — wykazujący odebrane polecenia i sposób ich spełnienia. Dziennik ten przy każdym objeździe drogi powinien być przez inżyniera okręgowego i inspektora przejrzany i poświadczony;

e) dziennik korespondencyi — wedle wzoru Nr. 8. *a*) i *b*) — oddzielnie dla przychodzących a oddzielnie dla wychodzących korespondencyj.

§. 26.

Przy dostawach i robotach, przez przedsiębiorców wykonywanych, sporządza konduktor z końcem każdego miesiąca, lub w terminach ustanowionych przez wydział powiatowy według umowy z przedsiębiorcą, wykaz dostarczonych materyałów i robót wykonanych wedle wzoru Nr. 9. *a*) lub *b*), i co do materyałów oblicza należytość wedle wzoru Nr. 16. *b*). Dalsze postępowanie wskazane jest w §. 7. niniejszej instrukcyi.

§. 27.

Przy robotach i dostawach, w zarządzie własnym prowadzonych, konduktor przedstawia z końcem każdego miesiąca inżynierowi okręgowemu:

1. wykaz materyałów dostarczonych i robót wykonanych — wedle wzoru Nr. 9. *a*) lub *b*) — w takiż sposób, jak przy robotach przez przedsiębiorców wykonywanych;
2. listę płacy robotników — wedle wzoru Nr. 10. *a*) lub *b*), albo Nr. 11. *a*) lub *b*).

Obydwa powyższe wykazy sporządzone być mają w dwóch exemplarzach, i zatwierdzone przez inspektora.

§. 28.

W razie dostrzeżenia przekroczeń policyjnych na drodze popełnionych, konduktor, a w jego zastępstwie drożnik zanosi skargę do właściwej zwierzchności gminnej.

Konduktor przesyła z końcem każdego miesiąca wprost właściwemu wydziałowi powiatowemu — wedle wzoru Nr. 12. — w dwóch exemplarzach wykaz zaskarzonych przekroczeń. Wydział powiatowy czuwa nad tem, aby kary wymierzone zostały, a jednę trzecią kar pieniężnych ściąga od zwierzchności gminnej, i doręcza takową drożnikowi, który przestępstwo wykrył. W wykazach przedłożonych przez konduktora wypełnia wydział powiatowy ostatnią rubrykę, zatrzymuje z każdego po jednym exemplarzu u siebie, a drugi przesyła z końcem każdego kwartału Wydziałowi krajowemu.

C. Inżynierowie okręgowi.

§. 29.

Udział inżynierów w administracyi dróg krajowych określony jest w §§. 35. do 38. ust. admin.

§. 30.

Inżynierowie okręgowi przedstawiają Wydziałowi krajowemu, w myśl §. 2. niniejszej instrukcyi, sporządzone wedle przepisów instrukcyi technicznej:

a) summaryczny preliminarz wydatków na rok następny;

b) plany i kosztorysy robót i dostaw, w ciągu następnego roku wykonać się mających;

c) w razie potrzeby plany i kosztorysy dodatkowe robót, pierwotnemi kosztorysami nie objętych.

Formularze do sporządzenia kosztorysów są następujące:

a) kosztorys — wzór Nr. 13.;

b) obliczenie bryłowatości robót ziemnych — wzór Nr. 14.;

c) raptularz niwelacyjny — wzór Nr. 15.

§. 31.

Przy robotach budowlanych i ważniejszych robotach większych rozmiarów, prowadzonych w drodze przedsiębiorstwa, sporządza inżynier okręgowy na podstawie wykazów przedstawionych przez konduktorów, obliczenie należytości — wedle wzoru Nr. 16. *a*), które przesyła wydziałowi powiatowemu do zarządzenia wypłaty, kopię zaś zatrzymuje u siebie.

§. 32.

Przy robotach budowlanych i ważniejszych robotach większych rozmiarów, prowadzonych w zarządzie własnym, inżynier okręgowy odbiera od konduktora listy płacy robotników — wzór Nr. 11. *b*) — i wykazy wykonanych robót — wzór Nr. 9. *b*), — i sprawdziwszy takowe, oblicza przypadającą należy-

tość. Poczem na podstawie tego obliczenia inspektor lub delegat w myśl §. 10. niniejszej instrukcyi, wypłatę należytości uskutecznia.

§. 33.

Inżynierowie okręgowi prowadzą dziennik korespondencyj przechodzących — (wzór Nr. 8. *a*) —; korespondencye zaś wychodzące odbijane być mają zapomocą prassy w książce na ten cel przeznaczonej.

§. 34.

Inżynier powinien peryodycznie objeżdżać poruczone jego nadzorowi drogi krajowe, przekonywać się o stanie tychże, czuwać nad ścisłem wykonaniem instrukcyi technicznej, i wydawać konduktorowi odpowiednie w tym względzie polecenia.

Za każdem objazdem przedstawi inżynier zarządzającemu drogą wydziałowi powiatowemu swoje uwagi i spostrzeżenia; z końcem każdego kwartału zaś zda Wydziałowi krajowemu wyczerpującą relacyę o stanie dróg w jego okręgu położonych, i przedłoży wnioski odpowiednie.

D. Inspektorowie.

§. 35.

Czynności inspektorów określają §§. 29. do 34. ust. administr.

§. 36.

Inspektorowie rozciągają kontrolę nad częściami dróg nadzorowi ich powierzonych, nad robotami i dostawami, i prowadzą — wedle wzoru Nr. 17. — rejestr poświadczonych przez siebie list płacy robotników i wykazów dostarczonych materyałów.

§. 37.

Inspektorowie objeżdżają od czasu do czasu drogę nadzorowi ich powierzoną, i obowiązani są przejrzeć i rozpoznać dzienniki czynności konduktorów i książeczki służbowe drożników, podpisać je, i uwagi, jakie się im nastręczają pod względem wypełniania obowiązków służbowych, zapisać, a wedle potrzeby zawiadomić o tem, równie jak i o spostrzeżonych przeszkodach komunikacyjnych, dotyczący wydział powiatowy.

E. Wydziały powiatowe.

§. 38.

Zakres czynności wydziałów powiatowych, powołanych do zarządu dróg krajowych, określony jest §§. 9. do 25. ust. administr.

§. 39.

Wydział powiatowy, drogą zarządzający, prowadzi:

a) dziennik kassowy — wedle wzoru Nr. 18., — obejmujący jako dochód wszystkie summy podniesione z kassy poborowej, z wyszczególnieniem daty i liczby rozporządzenia co do kredytu przez Wydział krajowy otwartego, oraz wszelkie wydatki, z oznaczeniem dowodów;

b) rejestr zarządzonych w kassie poborowej wypłat, z wyszczególnieniem daty i liczby rozporządzenia, któremu kredyt przez Wydział krajowy na ten cel otwarty został (wzór Nr. 19.)

§. 40.

Z końcem każdego miesiąca przedkłada wydział powiatowy Wydziałowi krajowemu:

a) rachunek kassowy, obejmujący dosłowny wypis z oznaczonego w §. 39. *a*) dziennika kassowego dochodów i wydatków miesięcznych — wzór Nr. 20. — z dołączeniem dowodów odpowiednich;

b) wykaz zarządzonych w ciągu miesiąca wypłat, będący dosłownym wypisem z rejestru, oznaczonego w §. 38. *b*) — wzór Nr. 21. — Przy wykazie tym jako dowody mają być dołączone: wykazy dostarczonych materyałów i obliczenia należytości, sporządzone przez inżyniera okręgowego lub konduktora, na mocy których wypłata została zarządzoną.

§. 41.

Dla zarządzenia w kassach poborowych wypłat na rzecz przedsiębiorców otrzymuje każdy wydział powiatowy assygnataryusz — wzór Nr. 22., — z którego na każdą szczegółową wypłatę oddzielne assygnacye w myśl §. 7. niniejszej instrukcyi przez Prezesa wydziału powiatowego wydawane będą.

§. 42.

Wszelkie raporta peryodyczne, przepisami niniejszej instrukcyi wskazane, powinne być regularnie w oznaczonych terminach przedkładane, bez względu na to, czy wypłaty lub roboty jakie były uskutecznione lub nie.

Sapieha w. r.